

KUNRATICKÝ LES – 26.4.2021

Za krásného jarního počasí se nás na místě srazu sešlo patnáct.

Kunratický les je rozsáhlý a ze všech stran je obklopen městskou zástavbou. Z tohoto hlediska je ideální pro sport a relaxaci obyvatel přilehlých oblastí. Roční návštěvnost lesa dosahuje 700 tisíc osob. Izolace od jiných lesních ploch neumožňuje volnou migraci živočichů. Přesto je v lese možné spatřit srnčí, muflony a především velký, druhově pestrý, počet ptáků. Mufloni i srnčí zvěř jsou zde uměle vysazeni a jejich početní stav je z důvodu lesního hospodaření regulován. Lesem vedou cestičky a pěšiny mnoha směry, a tak nabízí návštěvníkům spoustu neotřelých vycházek. Ta, kterou jsme absolvovali my, byla jednou z možností.

Vyrazili jsme od stanice metra Roztyly směrem k nejnižšímu bodu Kunratického lesa – ke Kunratickému potoku. Středobodem všech vycházek Michelsko-Kunratickým lesem je vrchol skalního ostrohu s „Novým hrádkem“. Na toto místo jsme došli v polovině naší cesty. Ještě před tím jsme se prošli údolím proti toku Kunratického potoka, jehož malebné zákruty nás dovedly na hráz nádrže, před Kunratickým mlýn. Zde jsme pořídili pár fotografií a potom se vrátili na modrou TZ, která vede po úzké strmé pěšině na „Nový hrádek“. Cestou jsme si všimli místa startu slavného běhu „Velká kunratická“, jehož součástí je obávaný svah Hrádku.

Nový hrádek nechal v roce 1412 postavit král Václav IV., aby zde odpočíval, hodoval a bavil se lovem. Až na tu loveckou zábavu jsme jej napodobili. Pokochali jsme se okolní přírodou a romantikou zříceniny, z informačního panelu jsme načerpali trošku znalostí z historie tohoto místa, posílili jsme se z vlastních zásob. Poté jsme se vydali hřebenovou cestou na další pout' lesem směrem k „Velkému altánu“ a Roztylům.

Cestou údolím okolo potoka i cestou zpět k Roztylům jsme minuli několik vodních ploch, které pohled na krajinu obohacují. Asi nejznámější z nich je rybník Labuť. Potěšili jsme se jarními květy sasaneček, modřenců, barvínku a mnoha dalších bylinek. Za pozornost samozřejmě stojí mnohé mohutné stromy v údolí potoka, na stráních i vrcholových partiích lesa. Řada z nich je chráněna jako památné stromy. Celá okružní cesta (necelých 11 km) nám trvala dvě a půl hodiny. Myslím, že většina účastníků si procházku užila a odjížděla do svých domovů spokojena.

Určitě jsme tento krásný pražský les nenavštívili naposledy. Příště nás může něčím překvapit v létě nebo v zimě.

Mějte se fajn.

Honza Šiml